

Sygn. akt IV Cz 585/13

POSTANOWIENIE

Dnia 9 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku IV Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Mariusz Struski

Sędziowie SO: Jolanta Deniziuk, Andrzej Jastrzębski (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 9 października 2013 roku w Słupsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **G. G. i L. G.**

przeciwko **Staroście S.**

o ustalenie opłaty z tytułu użytkowania wieczystego

na skutek zażalenia powódki od postanowienia Sądu Rejonowego w Słupsku

z dnia 20 sierpnia 2013 r., sygn. akt IX C 308/13

postanawia: **oddalić zażalenie.**

Sygn. akt IV Cz 585/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Słupsku odrzucił pozew powodów złożony przez zawodowego pełnomocnika, po ustaleniu, że powodowie złożyła sprzeciw od wydanego orzeczenia Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Słupsku (dalej S.K.O.) oddalającego jej wniosek o ustalenie, że aktualizacja opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości gruntowej jest nieuzasadniona. W oddalonym wniosku, który zgodnie z art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (tekst jedn.: Dz. U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603 z późn. zm., dalej - u.g.n.) zastępuje pozew, jako pozwany został wskazany Starosta S., gdy tymczasem Starosta S. działając w imieniu właściciela - Skarbu Państwa wypowiedział powódce dotychczasową opłatę roczną z tytułu prawa użytkowania wieczystego. Sąd I instancji przywołując poglądy tak komentatorów jak i Sądu Najwyższego podkreślił, że stwierdzonego braku w zakresie zdolności sądowej pozwanego nie da się uzupełnić jako, bowiem był to brak pierwotny i nieusuwalny pozwu i w konsekwencji odrzucił pozew na podstawie art. 199 § 1 pkt 3 k.p.c.

W złożonym zażaleniu pełnomocnik powodów domagał się uchylenia zaskarżonego postanowienia, podnosząc, iż rozstrzygnięcie sądu I instancji narusza przepisy art. 78 ust 2 i 3 w związku z art. 80 ust 2 u.g.n. poprzez nieuzasadnione przyjęcie, że mylne oznaczenie przeciwnika we wniosku o ustalenie że aktualizacja opłaty z tytułu użytkowania wieczystego jest nieuzasadniona złożonym w postępowaniu prowadzonym przez S.K.O. w S. powinno prowadzić do odrzucenia pozwu.

Rozpoznając złożone zażalenie Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne.

Treść art. 80 ust. 2 u.g.n. wskazuje, że złożenie sprzeciwu skutkuje przekazaniem przez S.K.O. pierwotnego wniosku i akt sprawy do rozpoznania przez sąd powszechny. Wniosek o ustalenie, że aktualizacja opłaty jest nieuzasadniona lub jest uzasadniona w innej wysokości zastępuje pozew. Charakteru pozwu nabiera w tym przypadku pierwotny wniosek, a nie sprzeciw, a zakres kognicji sądu wyznaczają stanowiska stron, co do sposobu i wysokości stawek wyrażone w tym wniosku użytkownika wieczystego. Wskazać również należy wobec zarzutów zażalenia, że rzeczą sądu powszechnego w postępowaniu wywołanym wnioskiem pierwotnie kierowanym do S.K.O. nie jest ocena postępowania przez tym organem. Sąd bowiem nie sprawuje bowiem funkcji kontrolnej lub nadzorczej nad S.K.O., lecz od początku (od nowa) samodzielnie rozstrzyga spór o zasadność dokonanej aktualizacji opłaty rocznej. Wniesienie sprzeciwu, o którym mowa art. 80 u.g.n. jest zatem równoznaczne z wniesieniem pozwu.

W tej sytuacji uznać należy, że wniosek, który w specyfice niniejszego postępowania pełni rolę pozwu winien w sposób precyzyjny wskazywać właściwą stronę postępowania, mająca zdolność sądowa. W materii możliwości usunięcia braku zdolności sądowej w analogicznej sprawie wypowiedział się Sąd Najwyższy w uzasadnieniu postanowienia orzeczeniu z dnia 15.05.2009 r. w sprawie II CSK 681/08, które to stanowisko w całości skład orzekający w niniejszej sprawie akceptuje, bez potrzeby jego ponownego przytaczania.

W konsekwencji powyższego uznać należy, że argumentacja zażalenia stanowi jedynie polemikę z prawidłowym rozstrzygnięciem sądu I instancji, co w konsekwencji legło u podstaw oddalenia zażalenia na mocy art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 k.p.c.